Katma Değer Vergisi Kanunu Değişiklik Karar 4108

02.06.1995 Tarihli 22301 Sayılı Resmi Gazete - Katma Değer Vergisi Kanunu Değişiklik Karar 4108

02.06.1995 Tarihli 22301 Sayılı Resmi Gazete

KANUN

Kanun No. 4108 **Kabul Tarihi : 25.5.1995**

213 Sayılı Vergi Usul Kanunu, 6183 Sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun, 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu, 5422 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu ve 3065 Sayılı Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklikler Yapılması Hakkında Kanun

BİRİNCİ BÖLÜM
213 Sayılı Vergi Usul Kanunu İle İlgili Değişiklikler

MADDE 1. — 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 8 inci maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti tabiyetinde bulunan her gerçek kişi ile tüzel kişilere bir vergi numarası verilir. Bu hükmün uygulanmasına ilişkin usul ve esasları tespit etmeye ve vergi numarasının kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerce yapılacak işlemlerle ilgili kayıtlarda ve düzenlenecek belgelerde kullanılması mecburiyetini getirmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 2. — 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 30 uncu maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki 9 numaralı bent eklenmiştir.

9. Bu Kanunun mükerrer 175 inci maddesi ile getirilen mecburiyetlere uyulmamışsa,

MADDE 3. — 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 163 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Nakil

Madde 163, — iş ve teşebbüsün bir yerden diğer bir yere nakledilmesi adres değişikliği sayılır.

MADDE 4. — 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 175 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Maliye Bakanlığı, muhasebe kayıtlarını bilgisayar programlan aracılığıyla izleyen mükellefler ile bu bilgisayar programlarını üreten gerçek ve tüzel kişilerce uyulması gereken kuralları ve bilgisayar programlarının içermesi gereken asgarî hususlar ile standartları ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

MADDE 5. — Vergi Usul Kanununa 4008 sayılı Kanunla eklenen mükerrer 227 nci maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine tabi olan Kamu İktisadi Teşebbüsleri ile bunlara ait müesseseler hakkında bu madde hükümleri uygulanmaz.

MADDE 6. — 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 320 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Faaliyetleri kısmen veya tamamen binek otomobillerinin kiralanması veya çeşitli şekillerde işletilmesi olanların bu amaçla kutlandıktan binek otomobilleri hariç olmak üzere, işletmelere ait binek otomobillerinin aktife girdiği hesap dönemi için ay kesri tam ay sayılmak suretiyle kalan ay süresi kadar amortisman ayrılır. Amortisman ayrılmayan süreye isabet eden bakiye değer, itfa süresinin son yılında tamamen yok edilir.

MADDE 7. — 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 344 üncü maddesinin ikinci fıkrasının 1 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

1. Vergi kanunlarına göre tutulması zorunlu olan defterlere kaydı gereken hesap ve işlemleri, vergi matrahının azalması sonucunu doğuracak şekilde bu defterler yerine tamamen veya kısmen başka defter ve kağıtlara kaydetmek veya diğer kayıt ortamlarında izlemek.

MADDE 8. — 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 353 üncü maddesinin I, 2, 3, 4 ve 6 numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye 6 numaralı bentten sonra gelmek üzere 7 numaralı bent eklenmiştir.

1. Verilmesi ve alınması icabeden fatura, gider pusulası, müstahsil makbuzu ile serbest meslek makbuzlarının verilmemesi, alınmaması veya düzenlenen bu belgelerde gerçek meblağdan farklı meblağlara yer verilmesi halinde; bu belgeleri düzenlemek ve almak zorunda olanların herbirine, her bir belge için 1 500 000 liradan aşağı olmamak üzere bu belgelere yazılması gereken meblağın veya meblağ farkının % 10'u nispetinde Özel usulsüzlük cezası kesilir. Bir takvim yılı içinde her bir belge nevine ilişkin olarak tespit olunan yukarıda yazılı özel usulsüzlükler için kesilecek cezanın toplamı 750 000 000 lirayı geçemez.

2. Perakende satış fişi, ödeme kaydedici cihazla verilen fiş, giriş ve yolcu taşıma bileti, sevk irsaliyesi, taşıma irsaliyesi, yolcu listesi, günlük müşteri listesi ile Maliye Bakanlığınca düzenlenme zorunluluğu getirilen belgelerin; düzenlenmediğinin, kullanılmadığının, bulundurulmadığının, düzenlenen belgelerin aslı ile örneğinde farklı meblağlara yer verildiğinin veya gerçeğe aykırı olarak düzenlendiğinin tespiti halinde, her bir belge için 1500 000 lira özel usulsüzlük cezası kesilir.-

Ancak, her bir belge nevine ilişkin olarak kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı her bir tespit için 75 000 000 lirayı, bir takvim yılı içinde ise 750 000 000 lirayı aşamaz.

3. 232 nci maddenin birinci fıkrasının 1 ila 5 numaralı bentlerinde sayılanlar dışında kalan kişilerin fatura, gider pusulası, müstahsil makbuzu, serbest meslek makbuzu, perakende satış fişi, ödeme kaydedici cihaz fişi ve giriş ve yolcu taşıma biletlerini almadıklarının tespit ditmesi halinde bunlara bu maddenin 2 numaralı bendinde belirtilen cezanın beşte biri kadar özel usulsüzlük cezası kesilir. Şu kadar ki, bu cezanın kesilebilmesi için, belge alınmadığına ilişkin tespitin vergi incelemesine yetkili olanlar tarafından yapılması şarttır. Bu hükmün uy-gulanmasında belge alınmadığına ilişkin tespit tutanağının belge almayana verilen örneği, ceza ihbarnamesi yerine geçer.

4. Günlük kasa defteri, günlük perakende satış ve hâsılat defteri ile Maliye Bakanlığınca tutulma ve günü gününe kayıt edilme mecburiyeti getirilen defterlerin; işyerinde bulundurulmaması, bu defterlere yazılması gereken işlemlerin günü gününe deftere kayıt edilmemesi veya yoklama ve incelemeye yetkili olanlara istendiğinde ibraz edilmemesi halleri ile vergi kanunlarının uygulanması bakımından levha bulundurma veya asma zorunluluğu bulunan mükelleflerin bu zorunluluğa uymamaları halinde her tespit için 1 500 000 lira özel usulsüzlük cezası kesilir.

5. Bu Kanuna göre belirlenen muhasebe standartlarına, tek düzen hesap planına ve malî tablolara ilişkin usul ve esaslar ile muhasebeye yönelik bilgisayar programlarının üretilmesine ve kullanılmasına ilişkin kural ve standartlara uymayanlara 37 500 000 lira özel usulsüzlük cezası kesilir.

6. Bu Kanunun 8 inci maddesinin son fıkrası uyarınca getirilen mecburiyete uymaksızın işlem yapanlara her bir işlem için 1 500 000 lira Özel usulsüzlük cezası kesilir.

MADDE 9. — 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 359 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Kaçakçılık Suçunda Hapis Cezası

Madde 359. — Bu Kanunun 344 üncü maddesinin;

1. 1,4, 5 ve 6 numaralı bentlerinde yazılı kaçakçılık suçlarını işleyenler hakkında altı aydan Uç yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Hükmolunan hapis cezasının para cezasına çevrilmesi halinde, para cezası tutarının hesabında, hapis cezasının herbir günü için sanayi sektöründe çalışan 16 yaşından büyük işçiler için belirlenen yürürlükteki asgarî ücretin bir aylık brüt tutarının yansı esas alınır ve hükmolunan bu para cezası ertelenemez.

2. 2 ve 3 numaralı bentlerinde yazılı kaçakçılık suçlarım işleyenler hakkında üç yıldan beş yıla kadar ağır hapis cezası hükmolunur.

Bu maddenin 1 ve 2 numaralı bentlerinde belirtilen fiilleri tekrar işleyenler hakkında verilecek cezalar bir kat artırılır.

Kaçakçılık suçlarını işleyenler hakkında bu maddede yazılı cezaların uygulanması, 345 inci maddede yazılı vergi cezalarının ayrıca uygulanmasına engel teşkil etmez.

MADDE 10. — 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesinin birinci fıkrasında yeralan “...gelirler kontrolörleri..." ibaresinden sonra gelmek üzere "... ile stajyer gelirler kontrolörleri...” ibaresi eklenmiştir.

İKİNCİ BÖLÜM

6183 Sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun İle İlgili Değişiklikler

MADDE 11. — 21.7.1953 tarihli ve6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 35 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki mükerrer 35 inci madde eklenmiştir.

Kanuni Temsilcilerin Sorumluluğu

MÜKERRER MADDE 35. — Tüzel kişilerle küçüklerin ve kısıtlıların, vakıflar ve cemaatler gibi tüzel kişiliği olmayan teşekküllerin mal varlığından tamamen veya kısmen tahsil edilemeyen veya tahsil edilemeyeceği anlaşılan amme alacakları, kanunî temsilcilerin ve tüzel kişiliği olmayan teşekkülü İdare edenlerin şahsi mal varlıklarından bu Kanun hükümlerine göre tahsil edilir.

Bu madde hükmü, yabancı şahıs veya kurumların Türkiye'deki mümessilleri hakkında da uygulanır.

Tüzel kişilerin tasfiye haline girmiş veya tasfiye edilmiş olmaları, kanunî temsilcilerin tasfiyeye giriş tarihinden önceki zamanlara ait sorumluluklarını kaldırmaz.

Temsilciler, teşekkülü idare edenler veya mümessiller, bu madde gereğince ödedikleri tutarlar için asıl amme borçlusuna rücu edebilirler.

MADDE 12. — 21.7.1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 44 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

41. inci maddeye göre yapılan ödemelerde çekin tahsil dairesine veya bankaya verildiği, paranın bankaya veya postaneye yatırıldığı, münakale emri üzerine paranın tahsil dairesi hesabına geçtiği gün ödeme yapılmış sayılır.

MADDE 13. — 21.7.1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 48 inci maddesinin son fıkrasına aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

Tecil edilen amme alacağının gecikme zammı tatbik edilmeyen alacaklardan olması halinde, ödenen tecil faizleri İade veya mahsup edilmez.

MADDE 14. — 21.7.1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 64 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Haciz muameleleri, tahsil dairelerince düzenlenen ve alacaklı amme idaresinin, mahallî en büyük memuru veya tevkil edeceği memur tarafından tasdik edilen haciz varakalarına dayanılarak

yapılır.

MADDE 15. — 21.7.1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 106 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Yapılacak takip sonunda tahsili imkânsız veya tahsili için yapılacak giderlerin alacak* tan fazla bulunduğu anlaşılan 500 000 liraya kadar (500 000 lira dahil) amme alacakları, amme idarelerinde terkin yetkisini haiz olanlar tarafından tahsil zamanaşımı süresi beklenilmeksizin terkin olunabilir. Bakanlar Kurulu, bu miktarı on kaüna kadar artırmaya yetkilidir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu İle İlgili Değişiklikler

MADDE 16. — 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 23 üncü maddesinin 8 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

8. Hizmet erbabına işverenlerce yemek verilmek suretiyle sağlanan menfaatler (İşverenlerce, işyerinde veya müştemilatında yemek verilmeyen durumlarda çalışılan günlere ait bir günlük yemek bedelinin 100 000 lirayı aşmaması ve buna ilişkin ödemenin yemek verme hizmetini sağlayan mükelleflere yapılması şarttır. Ödemenin bu tutarı aşması halinde, aşan kısım İle hizmet erbabına yemek bedeli olarak nakten yapılan ödemeler ve bu amaçla sağlanan menfaatler ücret olarak vergilendirilir.),'

MADDE 17. — 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa 202 sayılı Kanunun 16 ncı maddesiyle eklenen ek 2 nci maddenin birinci fıkrasının 4 numaralı bendi ile ek 3 üncü madde aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ek 4 üncü maddenin birinci fıkrasına aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

4. Yatırıma başlamadan önce Hazine Müsteşarlığına başvurularak gerekli bilgi ve belgelerin tevdi edilmiş ve yukarıda belirtilen şartların mevcudiyeti tasdik edilerek Yatırım Teşvik Belgesi verilmiş olmalıdır. Şu kadar ki, Yatırım Teşvik Belgesi aranmaksızın yatırım indirimi uygulanacak yatırım türü veya miktarlarını (bu fıkranın 3 numaralı bendinde yer alan miktarları aşmamak ve bu miktarların yansından aşağı olmamak üzere) yöreler veya sektörler itibariyle ayrı ayrı belirlemeye ve bu hükmün uygulamasına ilişkin usul ve esasları tespite Maliye Bakanlığı ile Hazine Müsteşarlığı müştereken yetkilidir.

Araştırma, plan ve proje masrafları ile arazi temini için yapılan giderler hariç olmak üzere, yatırımla ilgili her türlü harcamalar yatırıma başlandığını gösterir.

Ek Madde 3. — Yatırım indirimine, kaynağı ne olursa olsun, ek 2 nci maddede yazılı şartları haiz bulunan yatırımlarla ilgili harcamalardan; bina, makina, tesisat, araç (sadece işletmenin esas faaliyet konusu ile ilgili olanlar) ve benzeri amortismana tabi aktif değerlerin yeni olanlarının maliyet bedelleri esas teşkil eder.

Aktif değerlerin yeni olmasından maksat, bunların yurt içinde veya dışında daha önce hiçbir şekilde kullanılmamış bulunmasıdır. Yurt dışında kullanılmış olsa dahî Hazine Müsteşarlığınca uygun görülen makina ve tesislerin ithali halinde, bu aktif kıymetler yatırım indirimi uygulaması bakımından yeni addolunur.

Personel lojmanları inşası (kalkınmada öncelikli yörelerde yapılanlar hariç) ve tefrişi, arazi veya arsa tedariki, yedek parça temini, esas proje dışında münferit tesisat, makina, araç mubayaası için yapılan harcamalara Yatırım indirimi uygulanmaz, tnşa edilmiş olarak veya inşa halinde satın alman binaların satın atma bedeli üzerinden yatırım indirimi yapılmaz.

Petrol Kanununa göre yürütülen arama ve sondaj faaliyetleri için yapılan ve aktifleştirilen harcamalardan, ilgili bakanlığın görüşü alınmak suretiyle, Maliye Bakanlığınca belirlenenler, yatırım indirimi uygulaması bakımından yatırım harcaması sayılır.

Yatırım indiriminin nispeti, yatırım miktarının % 30'udur. Bakanlar Kurulu bu oranı, kalkınmada öncelikli yöreler ile kalkınma planı ve yıllık programlarda özel önem taşıdığı belirtilen sektörlerde yapılan yatırımlar için Vo 100 oranına kadar artırmaya veya kanunî orandan az olmamak üzere yeniden tespit etmeye yetkilidir.

Bakanlar Kurulunca tespit edilen yeni oranlar, Bakanlar Kurulu Kararının Resmi Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren yapılan harcamalara uygulanır.

İlgili yıl kazancından indirilemeyen yatırım indirimi tutarı, izleyen ilk üç yılda Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre bu yıllar için belirlenen yeniden değerleme oranında artırılarak dikkate alınır. (Teşvik Belgesiz yatırımlar bu maddedeki yeniden değerleme hükümlerinden faydalanamaz.)

MADDE 18. — 31.12.1960 tarihli ve 193 saydı Gelir Vergisi Kanununun 38 inci maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Mükelleflerin iktisap tarihinden itibaren en az iki tam yıl süreyle işletmelerinde kayıtlı bulunan gayrimenkul, iştirak hisseleri ve amortismana tabi diğer iktisadi kıymetleri elden çıkarmaları halinde, bu iktisadi kıymetlerin maliyet bedeli bunların iktisap edildiği ve elden çıkarıldıkları yıllar hariç olmak üzere her takvim yılı için Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre belirlenen yeniden değerleme oranında artırılarak kazanan tespitinde dikkate alınabilir. Bu hüküm 39 uncu madde gereğince işletme hesabı esasına göre ticari kazanan tespitinde de uygulanır. Bilanço esasında defter tutan mükellefler tarafından artırılan maliyet bedeline tekabül eden kazançlar, bilançonun pasifinde özel bir fon hesabında gösterilir. Bu fon, sermayeye ilave dışında herhangi bir suretle başka bir hesaba nakledildiği veya işletmeden çekildiği takdirde, o yılın kazancına dahil edilerek vergiye tabi tutulur. Sözkonusu iktisadi kıymetlerin alım satımı ile devamlı olarak uğraşanlar, alım satımını yaptıkları iktisadi kıymetler için bu hükümden yararlanamazlar. Şu kadar ki, inşaat yapımına tahsis edilen arsa ve arazilere ilişkin olarak inşaatın bitim tarihine kadar geçen süre için bu fıkra hükmüne göre maliyet bedeli artırımı yapılabilir. Ancak, inşaatın tamamlanmasından önce satışı yapılan gayrimenkuller için maliyet artırımı satışın yapıldığı tarihe kadar uygulanır. Bu fıkra hükmünün uygulanmasına ilişkin usul ve esasları tespit etmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 19. — 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 40 inci maddesinin 1 numaralı bendine aşağıdaki parantez içi hüküm eklenmiştir.

(İhracat, yurt dışında inşaat, onarma, montaj ve taşımacılık faaliyetlerinde bulunan mükellefler, bu bentte yazılı giderlere ilaveten bu faaliyetlerden döviz olarak elde ettikleri hâsılatın binde beşini aşmamak şartıyla yurt dışındaki bu işlerle ilgili giderlerine karşılık olmak üzere götürü olarak hesapladıkları giderleri de indirebilirler.)

MADDE 20. — 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 51 inci maddesinin 4 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

4. Bu Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasında sayılan kişi ve kuramlara karşı inşaat ve onarma işini taahhüt edenler ile bu mükelleflere karşı derece derece taahhütte bulunanlar;

MADDE 21. — 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 57 nci maddesinin sonuna gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Yetişmesi uzun zaman alan ve kesilip satılmak üzere yetiştirilen ağaçların bu maddede yazılı giderlerinden, Vergi Usul Kanununun 283 üncü maddesi uyarınca aktifleştirilen kısmı, ağaçların

satıldığı yıl hariç olmak üzere her takvim yılı için Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre belirlenen yeniden değerleme oranında artırılarak kazancın tespitinde dikkate alınır.

MADDE 22. — 31.12,1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının 4 numaralı bendinin parantez içi hükmü aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin 1 ve 6 numaralı bentlerine göre kurumlar vergisinden müstesna tutulan kazançlar hariç)

MADDE 23. — 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının 10, 11 ve 13 numaralı bentleri ile besinci fıkrasının dördüncü ve beşinci alt bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

10. Başbayiler hariç olmak üzere Millî Piyango İdaresince çıkartılan biletleri satanlar ile diğer kişilerce çıkartılan bu nitelikteki biletleri satanlara yapılan komisyon, prim ve benzeri ödemelerden,

11. Çiftçilerden satın alınan ziraî mahsuller ve hizmetler için yapılan Ödemelerden;

a) Hayvanlar ve bunların mahsulleri ile kara ve su avcılığı mahsulleri için,

b) Diğer ziraî mahsuller için,

c) Ziraî faaliyet kapsamında ifa edilen hizmetler için,

13. Götürü usule tabi olan ticaret ve serbest meslek erbabı ile esnaf muaflığından yararlananlara mal ve hizmet alımları karşılığında yapılan ödemelerden,

— 11 numaralı bent gereğince ziraî mahsul bedelleri üzerinden yapılacak vergi tevkifatında, ziraî mahsulün ticaret borsalarında tescil ettirilerek satılıp satılmadığına veya destekleme kapsamında alım yapan kurumlar ile diğerlerine, ziraî faaliyet kapsamında ifa edilen hizmetler için de faaliyetin türü ve niteliğine, münhasıran ziraî alet ve makinalarla verilen hizmetlere veya ziraî işletmenin başka kişilerin işlerinde kullandırılmak suretiyle yapılmasına göre,

— 13 numaralı bentte yer alan ödemelerde ödeme yapılan kişilerin mükellef olup olmadıklarına, ödemenin konusunun emtia veya hizmet alımı, emtia ve hizmet aliminin birlikte olmasına, iş gruplan, iş nevileri, sektörler ve emtia gruplarına göre,

MADDE 24. — 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa aşağıdaki mükerrer 111 inci madde eklenmiştir.

Talih Oyunları Salonlarından Elde Edilen Kazançlarda Asgari Vergi

MÜKERRER MADDE 111. — 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununa göre talih oyunları salonları işletmeciliği faaliyetinde bulunan gerçek usulde gelir vergisine tabi ticari kazanç sahipleri; cari vergilendirme döneminin gelir vergisine mahsup edilmek üzere, talih oyunları salonlarında bulundurdukları ilk 6 oyun masasının her biri için aylık 100 000 000 lira, sonra gelen her oyun masası için ise 75 000 000 lira ve ilk 60 oyun makinesinin her biri için 10 000 000 lira, sonra gelen her oyun makinesi için ise 7 500 000 lira asgari vergi öderler.

Yukarıda yer alan tutarlar, Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre o yıl için belirlenen yeniden değerleme oram ile çarpılmak suretiyle yeniden tespit edilir ve izleyen yılda bu tutarlar esas alınır. Bakanlar Kurulu bu tutarları 10 katına kadar artırmaya yetkilidir. Bu yetki, talih oyunları salonlarının bulunduğu turizm bölge, alan ve merkezleri itibariyle farklı miktarlar tespit edilmek suretiyle de kullanılabilir.

Aylık dönemler itibariyle hesaplanan bu vergi, müteakip ayın 20 nci günü akşamına kadar gelir vergisi bakımından bağlı bulunulan vergi dairesine bir beyanname ile beyan edilir ve aynı süre içinde ödenir. Bir önceki yıl içinde tahakkuk eden bu vergiler, yıllık beyanname üzerinden bu faaliyete ilişkin olarak hesaplanan gelir vergisinden mahsup edilir, mahsup edilemeyen vergiler ise red ve iade edilmez.

Cari vergilendirme dönemine ilişkin ödenmemiş geçici verginin talih oyunları salonlarından elde edilen kazanca isabet eden kısmının; bu madde gereğince ödenen asgari vergi kadarki kısmı terkin edilir. Geçici verginin talih oyunları salonlarından elde edilen kazanca isabet eden kısmı, talih oyunları salonlarından sağlanan hâsılatın toplam hâsılat içindeki payına göre hesaplanır.

Yapılan incelemeler sonucunda bu madde gereğince ödenmesi gereken, geçmiş dönemlere ait asgari verginin eksik beyan edildiğinin tespit edilmesi halinde, eksik beyan edilen bu kısım için re’sen veya ikmalen asgari vergi tarh edilir ve tarh edilen bu vergiye ceza ve gecikme faizi tatbik edilir. Yıllık beyanname verme süresi geçtikten sonra bu tarhiyat, yıllık beyannamede beyan edilen kazanç üzerinden hesaplanan vergiyi aşan vergi farkı için yapılır. Bir önceki dönemde ödenmesi gereken verginin yıllık beyannamede mahsup edilen tutan için ise ceza ve mahsup

tarihine kadar gecikme faizi aranır.

Talih oyunları salonları işletmeciliği faaliyetinde bulunan kurumlar vergisi mükellefleri de cari vergilendirme döneminin kurumlar vergisine mahsup edilmek Üzere bu maddede belirtilen esaslar çerçevesinde asgari vergi öderler.

Bu uygulamanın usul ve esastan Maliye Bakanlığınca tayin ve tespit olunur.

MADDE 25. — 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 119 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Vergi tevkifatının yatırılması

Madde 119. — 94 üncü madde gereğince yapılan vergi tevkifatı, vergi kesenler tarafından beyanname verecekleri süre içinde bağlı bulundukları vergi dairesine yatırılır. Ancak, 94 üncü maddenin birinci fıkrasının 6 numaralı bendinin (b) alt bendinde yazılı menkul sermaye iratlarının dağıtılmaması halinde yapılacak vergi tevkif atı; biri beyanname verme süresinde, diğerleri kurumlar vergisinin ikinci ve üçüncü taksitlerinin ödeme süreleri içinde olmak üzere üç eşit taksitte ödenir.

MADDE 26. —31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 123 üncü maddesinin 2 nci fıkrasına, “..21,..” ifadesinden sonra gelmek üzere “..23/8,..” ifadesi eklenmiş ve 4 numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

4. Bu Kanunun 103 üncü maddesinde yer alan vergi tarifesinin ilk gelir dilimi tutarını 10 katına kadar artırmaya ve tarifenin diğer gelir dilimlerini de ilk dilim tutarının katları şeklinde belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Bu yetki kullanılmadığı takdirde, tarifenin ilk dilim tutan hakkında bu maddenin 3 numaralı fıkrası uygulanır ve tarifenin diğer gelir dilimlerinin tutarları ilk dilimin katları şeklinde yeniden düzenlenir. Vergi tarifesinin gelir dilimlerine karşılık gelen vergi oranlarını, her bir dilim için ayrı ayrı veya topluca 10 puana kadar artırmaya veya indirmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

MADDE 27. — 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 35 inci maddesinin 2 numaralı fıkrasına aşağıdaki (h) ve (ı) bentleri eklenmiştir.

h) 11 ve daha yukarı yaşta olan bir taşıtla münhasıran nakliyecilik faaliyetinde bulunan mükellefler hakkında, faaliyetin ifa edildiği yöreler itibariyle hayat standardı temel gösterge

tutarım, % 75’e kadar indirmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Bu yetki, taşıtların yaşlarına göre gruplandırılarak farklı oranlar uygulanmak suretiyle de kullanılabilir. Bir araçtan yaşına bakmaksızın yalnız bir hayat standardı vergisi tahsil edilir.

ı) Ticari ve mesleki kazanç sahiplerinin tedavi maksadıyla yapacağı yurt dışı seyahatler ile bir defaya mahsus olmak üzere yapılan hac seyahatleri için hayat standardı ilave göstergeleri uygulanmaz.

Şu kadar ki, tedavi maksadıyla yapılan seyahatlerin ilgili sağlık kurullarından alınacak raporlarla tevsik edilmesi şarttır.

MADDE 28. — 31,12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 42. — Gelir Vergisi Kanununun 51 inci maddesinin 4 numaralı bendinin bu Kanunla değişmeden önceki hükmü uyarınca, 1,1.1994 tarihinden itibaren gerçek usule alınmış olan mükelleflerden 31.12.1994 tarihi itibariyle götürü usule tabi olmaya ilişkin şartları topluca taşıyanlar; bu Kanunun yayımlandığı tarihi takip eden ayın sonuna kadar bağlı oldukları vergi dairesine yazılı olarak müracaat ederek bu tarihe kadar 1995 yılına ilişkin götürü usule ait gelir vergisini tarh ve tahakkuk ettirdikleri takdirde, 1.1.1995 tarihinden itibaren götürü vergilendirme usulünden yararlandırılır. Götürü usule geçen mükelleflerin 1994 yılına ait gerçek usule göre tespit edilen kazançları ile 1.1.1995 tarihinden bu Kanunun yayımı tarihine kadar tevkif ettikleri gelir vergisi ve düzenledikleri belgelerde gösterilen katma değer vergisi, genel esaslara göre beyan edilerek ödenir.

GEÇİCİ MADDE 43. — Gelir Vergisi Kanununun bu Kanunla değişik Ek 3 üncü maddesi hükümleri 1.1.1994 tarihinden sonra, Ek 4 üncü maddesi hükmü 1.1.1995 tarihinden sonra, Yatırım Teşvik Belgesine bağlanmış olan yatırımlar için 1.1.1995 tarihinden itibaren yapılan yatırım harcamalarına uygulanır.

Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin bu Kanunla değiştirilen ikinci fıkrasının 4

numaralı bendi hükmü, 1995 yılı hesap döneminden itibaren elde edilen kazançlara uygulanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

5422 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu İle İlgili Değişiklikler

MADDE 29. — 3.6.1949 tarihli ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 7 nci maddesine aşağıdaki 24 numaralı bent eklenmiştir.

24. Yabancı ülkeler veya uluslararası finans kuruluşları ile yapılan mali ve teknik işbirliği anlaşmaları çerçevesinde münhasıran küçük ve orta ölçekli işletmelere kredi teminatı sağlamak üzere kurulan ve bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançları teminat sorumluluk fonlarına ekleyen ve sahip oldukları bu fonları ortaklarına dağıtmayarak küçük ve orta ölçekli işletmelere kredi sağlayan banka ve kuruluşlara yatıran kurumlar.

MADDE 30. — 3.6.1949 tatildi ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin 6 numaralı bendinin ikinci paragrafına "... ve spor tesisleri..." ifadesinden sonra gelmek Üzere, kütüphane, müze, sanat galerisi, küttür merkezi ve sinema, tiyatro, opera, bale ve konser gibi kültürel ve sanatsal etkinliklerin sergilendiği tesisler...” ifadesi eklenmiştir.

MADDE 31. — 3.6.1949 tarihli ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 25 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Yukarıdaki orana göre hesaplanan vergi, indirim ve istisnalar düşülmeden önceki kurum kazancının % 20’sinden az olamaz. Bu hesaplamada iştirak kazançları, yatırım fonları ve ortaklıklarının portföy işletmeciliğinden doğan kazançları ve yatırım indirimi dikkate alınmaz.

MADDE 32. — 3.6.1949 tarihli ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun geçici 20 nci maddesinde yer alan “12 numaralı bendinin” ifadesi “4 numaralı bendinin" şeklinde değiştirilmiş ve anılan Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 23. — a) 1.1.1994 - 31.12.1998 tarihleri arasında uygulanmak üzere, tam mükellefiyete tabi kurumların iştirak hisselerinin veya gayrimenkullerinin satışından doğan kazancın, satışın yapıldığı yılda kurum sermayesine ilave edilen kısmı, kurumlar vergisinden müstesnadır. Şu kadar ki, vadeli satış halinde, satışın yapıldığı hesap dönemini takip eden ikinci hesap döneminin sonuna kadar tahsil edilen kazançların tutan, ilgili yıl kurum kazancından indirilir. Bu tarihten sonra yapılacak tahsilat için bu hüküm uygulanmaz. İlk yapılan tahsilatın iştirak hissesi veya gayrimenkulun maliyet bedeline ilişkin olduğu kabul edilir.

Bu hüküm, kurumların üretim tesislerinin ve bu tesislere ilişkin gayrimenkullerinin tamamının veya bir kısmının, teşvik belgeli yatırım yapmak üzere kurulacak olan bir sermaye şirketine veya

yeni kurulacak yabancı ortaklı bir anonim şirkete ayni sermaye olarak konulması halinde de uygulanır. Bu durumda yeni kurulacak şirketin tam mükellef ve yapacağı yatırımın asgari 5 milyon A.B.D. Doları veya muadili yabancı para karşılığı Türk Lirası olması şarttır. Bu şartlara ilave olarak yabancı ortaklı sermaye şirketinde yabancı ortağın sermaye payının 1 milyon A.B.D. Doları veya muadili yabancı para karşılığı Türk Lirası ve % 20'den az olmaması ve kambiyo mevzuatı gereğince Türkiye'ye döviz olarak getirildiğinin tevsik edilmesi gerekir.

Bu kazançların sermayeye ilavesi kâr dağıtımı sayılmaz. Kurumlar vergisinden müstesna tutulan kazançlar, bu Kanunun 25 inci maddesinin ikinci fıkrasına göre % 20 kurumlar vergisine tabi tutulmaz. Üretim tesislerinin ve bu tesislere ilişkin gayrimenkullerin tamamının veya bir kısmının teşvik belgeli yatırım yapmak üzere kurutacak bir sermaye şirketine veya yeni kurulacak yabancı ortaklı bir anonim şirkete ayni sermaye olarak konulmasından doğan ve bu maddeye göre vergiden müstesna tutulan kazançlar, Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının 6 numaralı bendinin (b) alt bendine göre vergi tevkifatına tabi tutulmaz. Bu hüküm uyarınca vergiden istisna edilen diğer kazançlar için ise bu vergi tevkifatı % 10 olarak uygulanır.

kurumların iki tam yıl süreyle aktifinde yer almayan iştirak hisselerinin veya gayrimenkullerinin satışından elde ettikleri kazançlar ile menkul kıymet veya gayrimenkul ticareti ile uğraşan kurumların ellerinde bulundurduktan değerlerin satışından elde ettikleri kazançlar, istisna kapsamı dışındadır.

Rüçhan hakkı kullanılmak suretiyle edinilen hisse senetleri ile iştirak edilen kurumun ihtiyat akçeleri, banka provizyonları ve Vergi Usul Kanununa göre ayrılan yeniden değerleme fonlarının sermayeye ilavesi dolayısıyla bedelsiz alınan hisse senetlerinin en az iki yıl öncesinde iştirak edilen şirketlere ait olması halinde, rüçhan hakkı kullanılmak suretiyle edinilen veya bedelsiz alınan bu hisse senetleri iki yıl önce iktisap edilmiş sayılır.

Sermayeye eklenen bu kazançların beş yıl içinde herhangi bir surette işletmeden çekilmesi veya bu süre içinde işletmelerin tasfiyesi halinde, bu kazançlar o yılın kazancı sayılarak vergiye tabi tutulur.

1163 sayılı Kooperatifler Kanununa ya da özel kanunlara göre kurulan kooperatifler, ortağın sahip olabileceği en fazla pay tutarı dikkate alınmaksızın gayrimenkul ve iştirak hisselerinin satışından doğan kazanç istisnasından yararlanırlar, Ancak, iştirak hisseleriyle gayri- menkullerin satışından

doğan kazanç; sermayeye eklenmeyerek özel bir fon hesabında gösterilir ve hiç bir şekilde ortaklara dağıtılmaz, kooperatifin amaçlarının gerçekleştirilmesinde kullanılır.

Türk Ticaret Kanununun 391 inci maddesinin bu suretle gerçekleştirilecek sermaye artırımına aykırı hükümleri uygulanmaz.

Bu hükümden yararlanan kurumların gayrimenkul ve iştirak hisselerinin satışından doğan kazancın tespitinde. Gelir Vergisi Kanununun 38 inci maddesinin son fıkrası hükmü uygulanmaz.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra bu madde kapsamında yapılacak tescil işlemleri tapu ve kadastro-harcından, lehe alınan paralar banka ve sigorta muameleleri vergisinden müstesnadır.

b) Bu Kanunun 8 inci maddesinin 5 numaralı bendi ile geçici 11 inci maddesine göre kurumlar vergisinden müstesna tutulan kazançlar, 1.1.1994 - 31.12.1998 tarihleri arasında 25 inci maddenin ikinci fıkrasında öngörülen % 20 kurumlar vergisine tabi tutulmaz. Anonim şirketlerin kuruluşlarında veya sermayelerini artırdıkları sırada çıkardıkları hisse senetlerinin itibari değerlerinin üzerinde elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin ikinci fıkrasının 6 numaralı bendinin (b) alt bendine göre tevkifata tabi tutulmaz. Vergiden istisna edilen diğer kazançlar için ise bu tevkifat % 10 olarak uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 24. — Yurt dışında yapılan inşaat, onarma, montaj işleri ve teknik hizmetlerden sağlanan ve 1.1.1994 - 31.12.1998 tarihleri arasında Türkiye'de genel netice hesaplarına intikal ettirilen kazançlar, bu işlerle ilgili hasılatın en az % 15'inin kambiyo mevzuatı gereğince Türkiye'ye döviz olarak getirildiğinin tevsik edilmesi şartıyla kurumlar vergisinden müstesnadır.

Vergiden müstesna tutulan bu kazançlar, Kurumlar Vergisi Kanununun 25 inci maddesinin ikinci fıkrasına göre % 20 oranlı kurumlar vergisine tabi tutulman Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının 6 numaralı bendinin (b) alt bendine göre bu kazançlar üzerinden yapılacak tevkifat oranlan, halka açık anonim şirketlerde % 5, diğer kurulularda ise % 10 olarak uygulanır. Yurt dışında elde edilen bu kazançlara mahallinde uygulanan vergilerin oranının % 25'İn üzerinde olması halinde, bu oranın üzerinde uygulanan her bir puan için % 0.75 oranında indirim yapılmak suretiyle uygulanır. Yurt dışında uygulanan vergi oranının halka açık şirketlerde % 28.75, diğer kurumlarda ise % 32.5 oranında olması durumunda bu tevkifat oranları "0" sıfır olarak uygulanır. Ancak indirimli vergi tevkifat oranından yararlanabilmek için yabancı

memleketlerde inşaat, onarma, montaj ve teknik hizmetlerden sağlanan kazançlara uygulanan vergi oranının o ülkenin yetkili makamlarından alınan ve mahallindeki Türk elçilik veya konsoloslukları, yoksa mahallinde Türk menfaatlerini koruyan memleketin aynı mahiyetteki temsilcileri tarafından tasdik olunan vesikaların aslı ile yapılan işe ilişkin sözleşmenin bir örneğinin Türkiye'de bağlı bulunulan vergi dairesine yıllık beyanname verme süresi içinde ibraz edilmesi şarttır.

GEÇİCİ MADDE 25. — 1.1.1995 - 31.12.2000 yıllan arasında uygulanmak üzere Kurumlar Vergisi mükelleflerince genel bütçeye dahil dairelere, katma bütçeli dairelere, il özel idarelerine, belediyelere, vakıflara veya köylere bağışlanan camilerin inşası dol ayısı İle yapılan harcamalar veya camilerin inşası için anılan kuruluşlara yapılan her türlü bağış ve yardımlar ile mevcut camilerin idamesi için yapılan her türlü maddi ve ayni bağış ve yardımlar kurum kazancının teshirinde gider olarak hasılattan indirilir.

GEÇİCİ MADDE 26. — Kurumlar Vergisi Kanununun 25 inci maddesinin bu Kanunla değiştirilen ikinci fıkrası hükmü, 1995 yılı hesap döneminden itibaren elde edilen kazançlara uygulanır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

3065 Sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu ile İlgili Değişiklikler

MADDE 33. —25.10.1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

1. Faaliyetleri kısmen veya tamamen deniz, hava ve demiryolu taşıma araçlarının, yüzer tesis ve araçların kiralanması veya çeşitli şekillerde işletilmesi olan mükelleflere bu amaçla yapılan deniz, hava ve demiryolu taşıma araçlarının, yüzer tesis ve araçlarının teslimleri, bu araçların imal ve inşaası ile ilgili olarak yapılan teslim ve hizmetler ile bunların tadili, onarım ve bakımı şeklinde ortaya çıkan hizmetler,

MADDE 34. —25.10.1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 38 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Götürü Usulde Vergilendirme

Madde 38. — 1. Gelir Vergisi Kanununa göre kazançları götürü usulde tespit edilen ticaret ve serbest meslek erbabı götürü usulde vergilendirilir.

2. Bu mükelleflerin yıllık katma değer vergisi, Gelir Vergisi Kanununa göre tespit edilen sari kazançlarına, bu Kanunun 28 inci maddesinin verdiği yetkiye dayanılarak belirlenen genel vergi oranının % 20 eksik olarak uygulanması suretiyle hesaplanır.

3. Götürü usulde vergilendirilen mükelleflerin vergilendirme döneminden bir önceki takvim yılı içindeki alış ve giderlerine ait her bir fatura ve benzeri vesikada gösterilen katma değer vergilerinin 30'u, bu maddenin ikinci fıkrasına göre hesaplanan katma değer vergisinden indirilir, indirimden sonra ödenmesi gereken katma değer vergisi ikinci fıkraya göre hesaplanan tutarın % 50'sinden az olamaz.

İndirime esas olacak fatura ve benzeri vesikalara ait bildirimin tarh dönemi içinde vergi dairesine verilmemesi halinde indirim hakkından yararlanılamaz.

Bakanlar Kurulu, iş grupları ve yöreler itibariyle bu fıkrada yer alan 30 oranını 15 ila % 45, 50 oranını % 25 ila % 75 arasında belirlemeye yetkilidir.

4. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları tespit etmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 35. —25.10.1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 40 inci maddesine aşağıdaki 5 numaralı fıkra eklenmiştir.

5. Maliye Bakanlığı, bu Kanunun 17 nci maddesinin 1 inci fıkrasında sayılan kurum ve kuruluşlara sadece vergiye tabi işlemlerinin bulunduğu dönemler için beyanname verdirmeye, beyanname yerine kaim olmak üzere işleme esas olan belgeleri kabul etmeye, bu mükelleflere ait verginin beyan ve ödeme zamanı ile tahsiline ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

MADDE 36. —25.10.1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 46 ncı maddesinin 4 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Beyanname vermek mecburiyetinde olmayan mükelleflerin katma değer vergisi tarh süresi içinde ödenir.

Götürü usulde vergilendirilen mükelleflerin katma değer vergisi, Gelir Vergisi Kanununun götürü vergilendirmeye ilişkin usul ve esasları ile vergilendirme dönemine ait hükümleri çerçevesinde tarh ve tahakkuk ettirilerek, götürü gelir vergisinin ödeme süreleri içinde ödenir.

MADDE 37. — 25.10.1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir:

GEÇİCİ MADDE 10. — Tam mükellefiyete tabi kurumların 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun geçici 23 üncü maddesi kapsamındaki teslimleri vergiden müstesnadır.

Bu şekilde teslim edilen kıymetlerin iktisabında yüklenilen ve teslimin yapıldığı dönemde indirilemeyen katma değer vergisi, bu hesap dönemine ait kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak kabul edilir.

Şu kadar ki; satış nedeniyle oluşan kazancın tamamının, teslimi takip eden hesap dönemi başından itibaren ikinci hesap dönemi sonuna kadar ödenmiş sermayeye dönüştürülmeme- si halinde, satıştan doğan kazancın ödenmiş sermayeye dönüşmeyen kısmına ait katma değer vergisi, teslimin yapıldığı tarihteki katma değer vergisi nispetine göre hesaplanarak 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre tarh edilir.

GEÇİCİ MADDE 11. — Götürü usule tabi mükelleflerden 1995 vergilendirme dönemine ait katma değer vergisi aranmaz.

GEÇİCİ MADDE 12. — 4046 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin (A) fıkrası ile özelleştirme kapsamına alınan iktisadi kıymetlerin aynı Kanun hükümleri çerçevesinde teslim ve kiralanması işlemleri vergiden müstesnadır. Bu kapsamda istisna edilen işlemler bakımından Katma Değer Vergisi Kanununun 30 uncu maddesinin (a) bendi hükmü uygulanmaz.

MADDE 38. — Turizm Bakanlığı tarafından talih oyunları oynatılmasına izin verilen işletmelerde, masalarda ve oyun makinalarında oynatılacak oyunların türlerini, niteliklerini, bu masaların ve makinaların sayılarını, makinaların verim oranlarını belirlemeye, bu işletmeleri denetlemeye ve diğer esasları tespite Milli Piyango idaresi Genel Müdürlüğü yetkilidir.

Talih oyunları işletmeleri, Milli Piyango idaresi Genel Müdürlüğünün gerekli görmesi halinde, oyun makinalarını kurulacak merkezi bilgisayar sistemine uyumlu hale getirmek ve bu sisteme bağlamak zorundadır.

Talih oyunları işletmelerini denetlemek üzere Maliye Bakanlığı ve Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü tarafından görevlendirilen personel, 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 35 inci maddesinde belirtilen denetleme elemanlarının yetkilerine sahiptir ve yazılı talepleri halinde

Vergi Usul Kanununun 7 nci maddesinde sayılan yetkililer, kendilerine gerekli yardımı yapmakla yükümlüdür.

Maliye Bakanlığı veya Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü'nce yapılan denetimler sonucunda talih oyunları işletmelerine;

a) 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 37 nci maddesine göre verilen uyarma cezasına rağmen gerekli düzeltmenin yapılmaması, istenilen bilgi veya belgelerin süresi içinde verilmemesi veya yanıltıcı bilgi verilmesi, müşterilerin oyun güvenliğini sağlayacak idari ve teknik önlemlerin alınmaması, oyunlarda hileye başvurulması halinde her fiil için, ilgili işletmenin, Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 111 inci maddesine göre oyun makinası başına ödemesi gereken asgari verginin alt sınırının on katı tutarında,

b) Gerekli izin alınmadan faaliyete geçirilen her bir oyun masasına veya makinasına, o oyun masası veya makinası için her ay itibariyle Getir Vergisi Kanununun mükerrer 111 inci maddesine göre ödenmesi gereken asgari verginin üst sınırının iki katı tutarında,

İdari para cezası uygulanır. Bu para cezalarının tahsilinde 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri tatbik edilir.

Talih oyunları işletme belgesi olmadan talih oyunları salonlarını faaliyete geçirenler, talih oyunlarının oynanmasına mahsus oyun makina, araç ve gereçlerini bozanlar veya bunları bozuk olmasına rağmen kullandıranlar veya talih oyunları ile ilgili olarak her ne şekilde olursa olsun hile yapanlar veya bu maddenin ikinci fıkrasındaki yükümlülüğü yerine getirmeyenler hakkında ayrıca on milyon liradan ikiyüz milyon liraya kadar ağır para cezası ve iki aydan iki seneye kadar hapis cezasına hükmolunur.

GEÇİCİ MADDE 1. — 1994 takvim yılı kazançları için verilen yıllık gelir ve kurumlar vergisi beyannameleri ile muhtasar beyannamelere ilişkin olarak mükelleflerce münhasıran bu Kanunun 6,25 ve 32 nci maddelerinin uygulanması nedeniyle birlikte verilecek düzeltme beyannameleri üzerine, Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin İkinci fıkrasının 6/b numaralı bendi uyarınca yeniden hesaplanan gelir vergisi tevkifatı tutan da dikkate alınmak suretiyle yapılacak düzeltme ve iade işlemlerinde ayrıca vergi İnceleme raporu veya yeminli mali müşavir tasdik raporu aranmaz.

ALTINCI BÖLÜM

Diğer Hükümler

Kaldırılan Hükümler

MADDE 39. — 1) 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun;

a) 46 ncı maddesinin İkinci fıkrasının 4 ve 5 inci dereceye giren mükelleflerin safi kazanç tutarlarına ait hükümleri,

b) 111 inci maddesi,

c) Geçici 39 uncu maddesinin 4 numaralı fıkrası,

2) 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun;

a) 15 inci maddesinin 8 numaralı bendi,

b) 37 nci maddesinin 3 numaralı bendi,

c) Geçici 21 inci maddesinin 4 numaralı bendi,

3) 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 41 inci maddesinin 3 numaralı fıkrası,

Yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 40. — Bu Kanunun;

a) 6 ncı maddesi, 32 nci maddesi ile Kurumlar Vergisi Kanununa eklenen geçici 23 üncü (bu geçici maddenin "a" bendinin son fıkrası hariç) ve geçici 24 üncü maddeleri ve 39 uncu maddesinin 2 numaralı bendinin (a) ve (c) alt bendleri 1.1.1994 tarihinden geçerli olmak Üzere yayımı tarihinde,

b) 37 nci maddesi ile Katma Değer Vergisi Kanununa eklenen geçici 12 nci madde hükmü 27.11.1994 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

c) 5,7, 18, 19, 20, 21,22, 25,27, 29 ve 31 inci maddeleri, 17 nci maddesi ile değiştirilen Gelir Vergisi Kanununun ek 3 ve ek 4 üncü maddelerine ilişkin hükümleri 1.1.1995 tarihinden geçerli

olmak üzere yayımı tarihinde,

d) 39 uncu maddesinin 1 numaralı bendinin (b) ve (c) alt bendleri 1995 yılı kazançlarına da uygulanmak üzere 1.1.1996 tarihinde,

e) 16 ve 24 üncü maddeleri yayımını izleyen aybaşında,

f) 12 ve 23 üncü maddeleri yayımını İzleyen ikinci ayın başında,

g) 34 ve 36 ncı maddeleri, 37 nci maddesi ile Katma Değer Vergisi Kanununa eklenen geçici 11 inci madde ve 39 uncu maddesinin 1 numaralı bendinin (a) alt bendi ve 3 numaralı bendi 1.1.1996 tarihinde,

h) Diğer hükümleri yayımı tarihinde.

Yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 41. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Mevzuatlara Dönmek İçin Tıklayınız.

Resmi Gazete İçin Tıklayınız.